

MKKE KLUB KÖZÖNY

V. évf. 5. szám

'80. 11. 10.

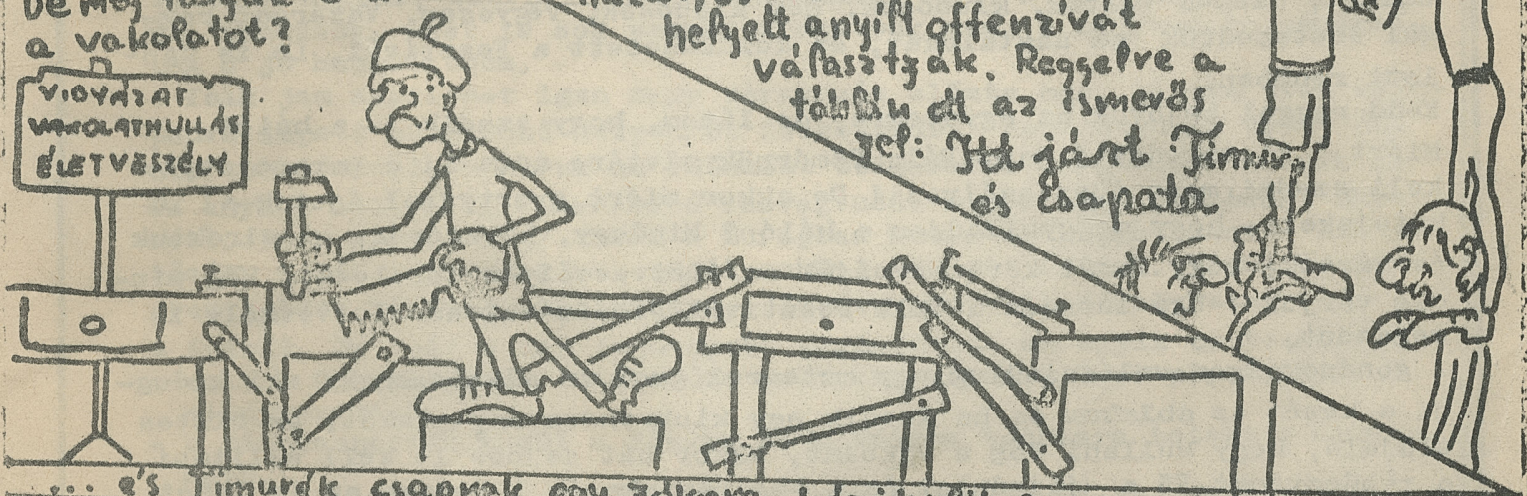
**ÉLET ÉS TUDOMÁNY /mini monodráma a vakolatról /
avagy
TIMUR és a HÁLÓ /a „Timur család” - sorozatból**

Az egész ott kezdődött, hogy Timur és csapata úttörő foglalkozással egybekötött házibulit szervezett egy romos házban. Jgen ám, de mi történik, ha a romos ház összeomlik, felrobban, kigyullad, elsüllyed, elfordod, szétduzzan, vagy elrepül? Jobb nem is gondolni: vá! És a felnőtt bácsik a gondnok bdeszi, és a munkás bácsik úgy vélik, hogy itt a történelmi pillanat az életveszély ellen fellépni: gyűzzön a FORRADALOM!

1. ..és nappal gombamódra emelkedtek az ÉLET barrikádjai De meg tudják-e állítani a vakolatot?

VIOVÁZAT
VAKOLATHULLÁS
ÉLETVESZÉLY

2. ... és az éjszaka feje alatt Timurék behálozzák a romos házat, és a barrikád harc helyett anyifl offenzívát választják. Reggelre a főhősök az ismerős jef: Itt járt Timur és csapata

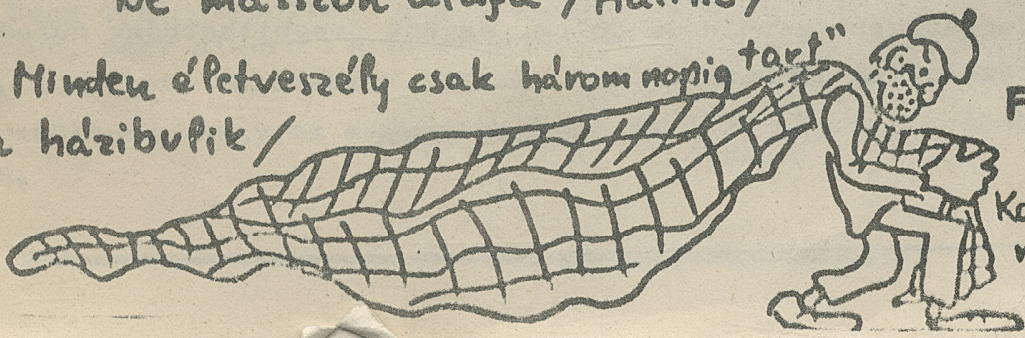
... és Timurék csapnak egy jókora házibulit a romos házban

3. ... és a CSODA: Az életveszély egyszer s mindenkorra, abszolúte, és totálisan megszűnt. Legafabbi a bácsik ezt gondolhatják mikor a barrikádokat eltüntetik és a hálót pánikizően felezerelik. Maximum: valaki, aki betéved a romos házba

Kap egy aclag mafftert a nyakába /Halihó/

Végül is: akinek nem inge Ne másson alája /Halihó/

mottó: „Minden életveszély csak három napig tart”
/miképp a házibulik/

Furesa,
NEN?

Kér, hogy
nem mese

A háló

abszurd, de
megfontolandó
történet

Már legalább egy hónapja tudott a gondnokság arról, hogy Foll Fesztivált akarunk rendezni, arról is, hogy a Fesztiválon szükségünk van az aulára. Papp Béla főmérnök elvtárs szó nélkül hagyta, hogy megszervezzük a bulit, dolgozzunk rajta egy hónapon keresztül, akkor jutott eszébe, hogy az aula életveszélyes / habár lehet, csak arra jött rá, hogy nem szereti ezt a műfajt ? ! /. Igaz, ekkor már csak három nap volt a Fesztiválig, és minden szerződés alá volt iratva, sőt már jegyeket is adtunk el, a város tele volt plakátjainkkal, az ujságok és a Rádió hirdetéseinkkel. Papp Béla főmérnök elvtárs döntött: / a hatalom nála van, tehát azt dönt, amit akar / az aulát mi nem fogjuk használni, közepét asztalokkal lezáratta.

Mit lehet ilyenkor csinálni, három nappal a rendezvény előtt?

Arra már nem volt mód, hogy más helyet keressünk, leállítani az egészet már lehetetlen volt. Jött az ötlet: hálót kell kifeszíteni az aula fölött. Vettünk hálót / 10 000.- Ft /, és péntek este fél öttől harminc ember varrta a hálót, és utána következett a munka neheze, a hálót fel is kellett huzni. Mindezzel kb.: éjfélig kész is voltunk. Akik ezt csinálták, diákok voltak, klubosok, nem klubosok; vegyesen. Vasárnap reggel szétszedtük az asztalokat, és kezdődhetett a Fesztivál. Le is zajlott rendben.

Kedd reggel bejövök az egyetemre, és látom, hogy szedik le a hálót.

Miért ? Ki engedte ? Papp Béla főmérnök elvtárs adta ki a parancsot, le kell szedni, mert tűzveszélyes ! De akkor miért gyertyával égetik el a köteleket - hogy meggyulladjon a háló ? Mindegy, leszedték, mi elraktuk és vártuk, hogy ismét körbeácsolják az életveszélyes területet. Még mindig várjuk ! Ugy látszik a Folk Fesztivál elmúltával az életveszély is megszűnt.

A gondnokságon valószínűleg egy meteorológust is alkalmaznak: aki kidugja a kezét az áblakon és ha leesik egy klubrendezvény-plakát, ez biztos előjele, hogy hullani fog a vakolat, akkor hát sajnos le kell állítani a rendezvényt. Fő a jóindulat és a segíteni akarás ! Persze az is lehet, hogy Papp Béla főmérnök elvtársnak egyszerűen a vakolat is beesztottja, így ha fesztivál lesz, mint eddig nem egy esetben történt, kiadja a parancsot: "Hullani !" és hullik. Ha vége a rendezvénynek, jön a másik: "Hullást szüntess !" és a vakolat ismét vigyázzba vágja magát, és fennmarad. Igaz, hálót szerezhetett volna a gondnokság is /biztonságosabbat, tűzállót /, de hát akkor dolgozni is kellett volna, de ki szeret itt dolgozni ?!

A jövőre vonatkozólag. Mi lenne, ha egy egyetemen dolgozók és tanulók jobban segitanék és megértenék egymást. Mindkét félnek kevesebb munkájába és idegességébe kerülne a dolog, együtt öregbithetnénk dűledező, "öreg" intézményünk jó hírét.

Szőnyi Péter

FOLKFESZTIVÁL

Hogyan is kezdődött? Mint minden évben, idén is megpróbáltuk felbolyditani a Váci utca életét.

A Hírverés véleményünk szerint túl kevés ember részvételével zajlott le. Kezdetben az áramszünet okozott némi nehézséget, később az, hogy megszólalt a LÁRMA. Nem csoda, ha nem fogytak a jegyek szendvicsembereink kezéből..

Nem fogytak?! Aki itt volt vasárnap nem ezt tapasztalta. Minden eddigi fesztivált meghaladó mennyiségű látogató nyüzsgött az épületben az állványokat kerülgetve. Volt mit nézniük!

Számtalan árus kínálta portékáját, néha ugyancsak borsos áron. Gyönyörű népművészeti tárgyak, legkülönbözőbb hangszerek keveredtek ruhákkal, lépegető kutyával, sőt feltűnt egy boldog ember is.

A programok értékelésekor azonban a cikkírók véleménye alaposan megoszlott. Ezért, hogy teljes képet adhassunk, a cikkben igyekeztünk minél több véleménynek helyt adni.

Kiemeltünk néhány olyan programot, amely mindannyiunknak tetszett. Pl. a műhelyek, ahol mindenki kedvére próbára tehetette képességeit. /Törpi még himes tojást is festett egy kedvesének, a Husvét közeledtére való tekintettel/.

Tamayo műsora is osztatlan sikert aratott, bár hangja erősítés nélkül szebben szólt volna.

Láttunk magyar, szerb és görög táncházat. Ezek a programok, ahogy ez már szokásos, most is sok embert mozgattak meg, s nagyban hozzájárultak a jó hangulathoz.

A folk jam session-t igen nagy várakozás előzte meg. 11 óra után szinpadra lépett különböző helyekről összeszedett zenészcsoport Bródy János vezetésével. Műsoruk az időnként belecsuszó disszonáns hangok és az enyhén szólva kifogásolható szövegtudás miatt nagy csalódást okozott. Igaz ugyan, hogy ebben a műfajban kevés az improvizációs lehetőség, régis elmondhatjuk, ennél sokkal többet vártunk. Végül is nagyon lelkes közönség aktivitása, jókedve mentette a helyzetet.

- Spirit. Ez volt a nap legnagyobb meglepetése az egyik csucspontja volt a fesztiválnak. Máskor is szívesen látnánk őket pl. POLVAX előműsoraként.
- a táncsoportok közül a Fáklya és a Közgáz táncokara tetszett leginkább.
- 100 Folk. Hatásvadászatból és önreklámozásból jelesre vizsgázott. Pedig zenéje enélkül is sikert aratott volna. Műsoruk "csucspontja" /nyirfácska/ után felmerülhetett a kérdés, hogy Folk vagy Antifolk fesztiválon vagyunk-e. Antifolk? - mintha divatos lenne lekicsinylően beszélni saját népzeneinkről.
- A II-esben hallottuk Boros műsorán: "az amerikai piszkok nem játszátk a mi zenénket, mi játszuk az övéket. Nem tudom ki jár jobban?"

Mert, hogy végiggondoltuk a látottakat, hallottakat úgy érezzük, egy sok színű, nagy sikerű rendezvény részesei voltunk. A látogatók nagy száma, a hallott vélemények szintén ezt támasztják alá. A hibákról azért szóltunk, hogy ez a rendezvény a jövőben még jobb, érdekesebb legyen.

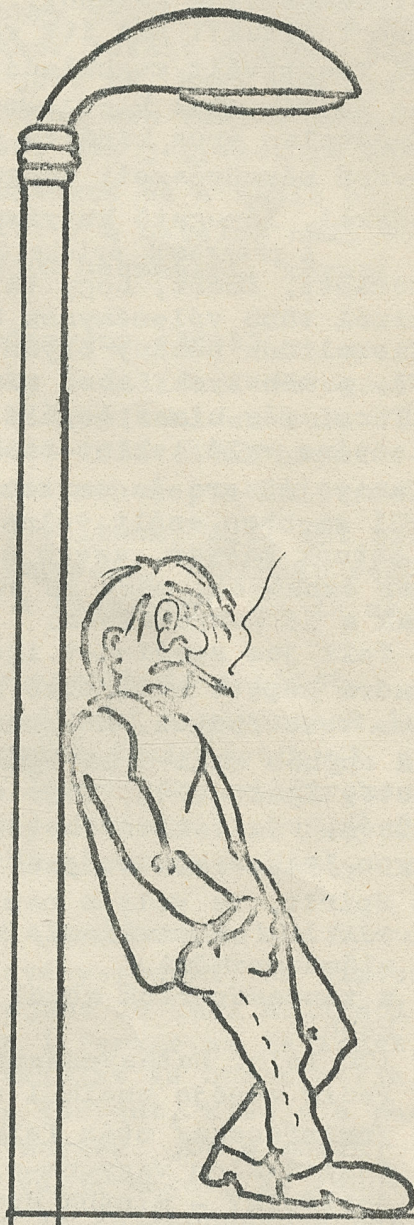
MEDITÁCIÓ

Még tavaly megjelent a Közgazdaszban Berend T. Iván cikke az USA-beli egyetemeken szokásos tanár értékelésről. Még ugyanott javaslatot tett, hogyan lehetne nálunk is bevezetni ezt a módszert. Annak idején csak a diákok körében volt némi visszhangja -- felcsillant a remény néhány unalmas előadás megszüntetésére. De nem sok minden történt, egész idén őszig, amikor is Megyeri prof. a III. évesek ipargazdaságtan előadásán feltette a kérdést-- hányan óhajtnak értékelni rendszeresen előadói munkáját. És ekkor jött a meglepetés: alig néhányan jelezték, hogy "hajlandók" lennének erre. A dolog megbukott és nem a tanáron múlt, hanem a diákság érdektelenségén. Tulajdonképpen elkésérítő lehet érezni ezt a közönyt, az egyetlen "biztató", hogy nemcsak itt nyilvánul meg. Lássunk egy másik példát:

Ugyancsak az ipargazdaságtan tanszék tette lehetővé, hogy a diákok megbírálhassák a tananyagot. Ez egy TDK keretében történt volna. Jelenleg csak az összekötő van meg, aki a véleményeket közvetítené Megyeri prof. felé. Talán kitaláltátok már, hogy nincs mit. Senki nem foglalkozik vele.

Évek óta mindenkit bosszant a szoc. pg. könyv. Minden évben eljut néhány ember az elhatározásig: ezt komolyan meg kéne bírálni! De eddig még soha nem lett belőle semmi. Pedig igazán ráférne, mindenkit bosszant, mégsem történik semmi. Mintha fáradtak lennének.

Tulajdonképpen a példák nem egyediek és nem is csak az iparszakosokra vonatkoznak. Általánosan megnyilvánuló jelenségről van szó, ami csak társadalmi okokra vezethető vissza. Vajon mi az a társadalmi összefüggés, mechanizmus, amely ezt előidézi? És miért csinálnak sok helyen úgy, mintha nem lenne?

Filmklub

Húszévesek
szereleme

XI. 10.

/L'amour a vingt ans/

Francia, olasz, német, japán, lengyel koprodukció
Truffaut, Rossellini, Ophuls, Ishihara, Wajda

"Öt ország egy-egy rendezője vall arról, milyenek látja a mai húszévesek szerelmét. Minden alkotás egy-egy lírai epizód, mely a rendező egyéniségére, problémavállalására, életismeretére enged következtetni.

Truffaut egy hopponmaradt fiatalember udvarlásáról beszél. A rendező parányi iróniával szemléli hősét, lélektanilag hitelesen villantja fel annak a megértésnek a pillanatát, amikor az ifju rádöbben, hogy rajongó osodálata nem elegendő a választott lányka elnyeréséhez...

Ophuls, a német epizód rendezője, naiv tanmesében szól egy könnyelmű fiú megtéréséről.

Ishihara egy lelkiileg deformált fiúról készítette epizódját, Rossellini pedig a tiszta érzelmek jogát védi, amikor elmondja, hogy nem a pénz, hanem az igazi szerelem a boldogság forrása.

Filmmuzeumi ismertető 1969

A francia rendező filmje jó film - a lengyel Wajda epizódja azonban remekmű. Filozófiai éleslátása, mélységei és fanyar, groteszk iróniája lenyűgözi a nézőt. Wajda filmje is húszévesekről mond el egy kerek, tökéletesen felépített történetet. De közben annyi mindenről beszél. Hősiességről és emberségről, a háború lelkekbeivódott, kiirthatatlan borzalmairól, nemzedékek ellentétéről...

Film Színház Muzsika 1965. VI. 4.

Strohfeuer

XI. 11. KEDD 19

/Strohfeuer/ R: Volker Schlöndorff

Filmmuzeumi ismertetés
1977. okt.

A filmtörténészek a méltán híressé vált, és nálunk sajnálatosan kevésbé ismert nyugatnémet új hullámot az 1962-es Oberhauseni Manifestumtól számítják, amelyben 26 fiatal rendező, producer, író és színész üzent hadat a színvonalatlan hazai kommersz filmgyártásnak. Az aláírók között nem szerepel Volker Schlöndorff neve, mégis ő rendezte meg az új hullám első játékfilmjét "A fiatal Törless"-t,...

Az 1972-ben készített Szalmaláng sem művészfilm a szó hagyományos értelmében. Közérthető és szórakoztató formában vall egy égető társadalmi kérdésről, a nők kiszolgáltatottságáról, és egyben erőteljes kritikája annak az egyéni, érzelmi lázadásnak, amely nem válik politikaivá. Tisztességgel nyúl az emancipáció többnyire csak kétes iróniával kezelt témájához, bár egyes francia kritikusok szerint a film hangvétele néha kicsit atyáian leereszkedő és túl empirikus. Kétségtelenül ellenzi a "Szabaduljunk fel" könnyű optimizmusát, mégsem tartja hiábavalónak a főszereplő nő lázadását, csak éppen ez nem elegendő, és nem Elisabeth hibája, hogy nem érte el célját.

- Gyilkosság és halál 1967
- Michael Kahlhaus 1968
- Baal 1969
- A kombachi szegény emberek hirtelen meggazdagodása 1970
- Ruth Halbfass erkölcsé 1971

JAZZ klub

nov. 12.

1900

Új Rakfogó

a Kirizsiben!

BEREND T. IVÁN: ELŐMŰSOR

A helyzetet bonyolítják a világ többi részéből áradó új gazdasági, politikai ideológiai áramlatok.

A gazdasági nehézségek mindig politikai következményekkel járnak. A keményedés és a demokratizálódás - csak ez a két alternatíva létezik?

VÁLTOZÁSOK... TÁRSADALMI ALKALMAZKODÓ KÉPESSÉGÜNK

A szocializmusban is lehetnek problémák a társadalmi érdekek érvényesülésével, felismerésével.

IRODALOM:

- B.T. I.: Közq. Szmlé 80/7-8
- B.T. I.: Öt előadás a gazdaságról... 2. előadás

Egy-egy társadalmi konfliktusnak, gazdasági-politikai válságnak pozitív eredményei is lehetnek

CSÜTÖRTÖK 1900

1900

P
O
L
V
A
X
!!!

H FILMKLUB: 19:
NUSZLVEBÉK SZERELEM

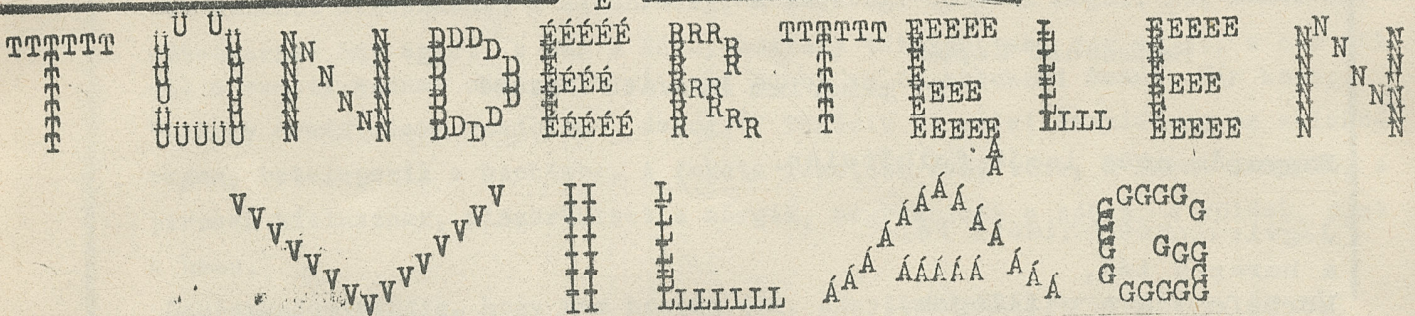
SZ ÚJ RÁKFOGÓ EGY.
19:
A KINIZSTI KLUBBAN!!!

P
AVANTGARDE
19:
EST

K FILMKLUB:
19: SZALMALÁNG

CS
Berend T. Iván 19:
VÁLTOZÁSOK - GAZDASÁGI ÉS
TÁRSADALMI ALKALMAZKODÓ-
KÉPESSÉGÜNK

SZ
DIZSI A KINIZSTI

"Innen kintről minden otthoni szent harcunk rovarok piszlicsaré harcának tűnik. A küldöttgyűlési hercehurcák, amikor egy-egy szót diadalmasan átjavitunk a határozati javaslatban, amikor itt van a Modern Művészetek Palotája, itt van a határtalan és varázslatos trianoni park - A mindennapos csetepaték a "cenzurával", egy-egy mondat megváltoztatásáért vagy megtartásáért, amikor végigsétálhatok az épen maradt yorki várfalon, elsétálhatok a második szigetig is a tengeri apályban - Lefelelni az eggyel jobb könyvvitel-osztályzatért, amikor a szabad ég alatt egy lezárt udvarrészben két szlovák sráccal éjszakázhatunk a Mont-St-Micheli várszigeten, amikor alhatunk Leonardo városa, Amboise kastélyának udvarán a szabad ég alatt - Mit nekem a körut szürke kirakatai, mit nekem a düledező vámház! Utazni! Utazni! Kiallni a tenger szelébe lobogó inggel, bolyongni skót hegységekben, skót kastélyokban, fekete sört szopogatni a pub zongoristáját csodálva, kiülni a vaduzi templom elé a hihetetlenül zöldbe, és szivni magamba Liechtenstein szépségeit - Kinnmaradok! Kinnmaradok! Folytatom Ady, József Attila, az avantgárdisták párizsi hagyományait, teleszivom magam kulturával; teleszivom magam szabadsággal! Én leszek a kintélő magyarság szellemi életének összefogója, én! — Hazajöttem."

AVANTGARDE EST

IRODALOM xxxxx KÉPZŐMŰVÉSZET xxxxxxxx DZSESSZ

NOVEMBER 14. PÉNTEK B.Kiss és Co. műsora ESTE 7-KOR A KLUBBAN

most elmondok mindent erről az országról és erről a világról - dosztojev-szkij leszek és kavafisz szilági domokos leszek és francois villon - amit gyűjtöttem stonehenge kövei közt és a csarnoki talponállóban amit a szentistvanparkban gyűjtöttem és a luzerni pilátus-hegyen - most elmondok mindent erről az országról és erről a világról - 1941. december 12.-én Magyarország hadat üzent az amerikai egyesült államoknak érted 1941. december 12.-én Magyarország hadat üzent az amerikai egyesült államoknak - egy néni mondta legszivesebben megalapítanám és szervezném újra a pártot de sajnos már nyolcvanöt éves vagyok egy néni mondta érted? - most elmondok mindent

GYERE

BERCSENYI ANDRÁS

1952-ben született. Az ELTE bölcsészkarán végzett, tanári diplomával. Első kötete "Sasok és vonatok" címmel jelent meg, verseit és írásait különböző újságokban olvashatjuk. Jelenleg a miskolci "Napjaink" című lapnál dolgozik, mint olvasó-szerkesztő.

Megkésett képek

In memoriam Horváth József

Nagyapám arca ismét felhőtelen.

Jégvirágokat küldött felé
a harapós tél,
körbefogták a csillagok,
Tányérából a halálorgonák
hisztérikus hangjai
visszhangzanak.
- Csak ez a megátalkodott
feltámadás késik,
sercint az életre.
Körbeültettem
az éj szürke kopjafáit,
ne hallja az évezredek jussot,
sem a keselyük örök vonítását,
sem az elátkozott helyet,
hol átlótt koponyák,
ólomtüdőkkel szegzett lövészárkok,
zsibongják teli torokból;
Uram
Sodoma éj
a nappalok késnek.

Csak néhány fekvőhely maradt,
tyúkrok kapirgálják tisztára,
a harangzúgás kitörli belőlünk
az emlékeket

VERSEK

Sasok és vonatok

megroppant mellkasok
börtönök
csontbordás bőrödre
feszülök
sasok járnak erre
megroppant mellkasok
a szél morajlik
lombot tépi
a kapu derékig
billen
szoríts mig lehet
erősebben

Sasok látomása

Ahol nincsen már fegyelem,
csak vetetlen vacok.
Ahol nincsen már kiáltás,
magamba zörrenek a dalok.
Szárnycsapások, ügetések,
csontig lefogyott szenvedés.
Ahol mindenki feszessé válik,
mert elsuhan a lövedék.

Vajon mi jön még?
S mi jöhet?
Drótháló fölött,
sasok sem szállnak
Az ég üres

KÖNYVAJÁNLÁS LAZAR ERVIN:

Bikfi
bukfenc
bukfenc

Más, hasonló stílusú könyvei:

Hétfejű tündér

Berzsián és Dideki

Én nem bánám, ha néha-néha meglátogatná a Szomoruság. Mondjuk, havonta egyszer. Vagy inkább félévenként. Elüldögélhetne itt. Még be is sötétitenék a kedvéért. És sajogna, sajogna a szívem.

De hogy minden nap eljön! Na nem, azt már mégsem! Hogy felidézze minden: egy ferde tekintet, egy régi tárgy, egy poros fénykép, a szélfúttá levelek, az eső, az eldübörgő vonatok zaja. Na nem! Alig merek már kinézni az ablakon. Ott szokott előbukkanni a Szomoruság, a faluvégi dombhát mögül. Hü, komor ám, sötétbarna! Lép egyet, s már a Ráday-kastély tetején van, még egyet, s már itt áll a vasuti kocsmá udvarán; s mi neki onnan az én ablakom! Semmi. Már kopog. "Dehogy eresztelek- gondolom-, dehogy!" Törődik is vele! Átszivárog az ablaküvegen, betelepszik a szobámba. A fekete feketébb lesz tőle, a barna barnább, a pirosak kialusznak, elszürkülnek a sárgák, megvakulnak a kékek, a zöldek, mint a hamu.

Reménykedem mindig, hogy nem hozzám jön. Annyian laknak errefelé... És már kopog is, kopp...kopp.

Ma is elég bánatosan kelt fel a nap. "Rossz jel, hü, de rossz jel!"- gondoltam. Nézek a dombhát felé... Akár ne is mondjam: ott komorlott, gomolygott, nőtt, nődögélt. Jött. Kapkodtam a fejem, menekültem volna. De hova?

Az meg ott lépni készült. Na, néztem riadtan, mindjárt a Ráday-kastély tetején lesz. -- S ebben a pillanatban csöngettek. Nagyon vidáman szólt a csengő. Mert az én csengőm tud vidáman szólni, kétségbeesetten, egykedvűen. Aszerint, hogy éppen ki nyomja kinn a gombot. Ugrottam, tártam az ajtót. Na, mondhatom! Még az állam is leesett. Egy macskaforma kis figura állt az ajtóban, fekete kalapban, piros ingben, farmernadrágban, a lábán ormóttan bakancs lotyogott-kotyogott. Már nyitottam is a számat, hogy ilyesfélét mondjak: "Kicsoda ön, uram, és mit akar?" -de nem jutott rá idő, mert az ott kinn rám kiáltott.

-Fussunk!

Eszembe jutott rögtön a Szomoruság. Hej, lehet, hogy már ott kipeg-kopog az ablakomon! Nosza, neki a lépcsőháznak! Ropogott a cipőnk talpa, mint a géppuska, a fordulókban meg csissz-csossz, csisszent-csosszant, aztán megint ripp-ropp, klipi-klapi...De a második fordulóban észbe kaptam. Megálltam.

-Hiába futunk. Ugyis elkap.

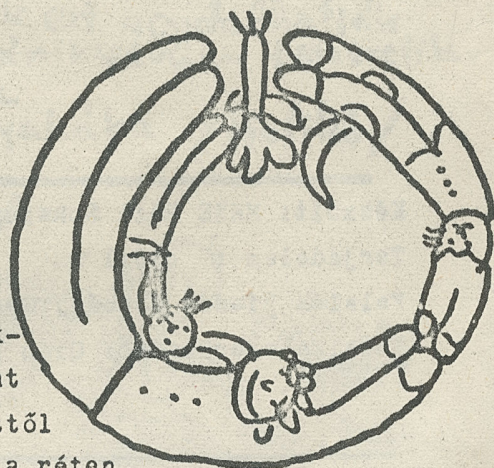
Megállt a nagy bakancsú, és szeliden rám nézett.

-Mikkamakka vagyok-mondta.-Hallottál már rólam?

-Még nem.

-Akkor most majd hallasz-hadarta.-Fussunk!

Most már nem aggályoskodtam. Futottam. Ha egyszer Mikkamakkának hívják, nem lehet akárki. Futottunk végig a falun, ahogy a lábunk birta. A szembejövőknek kikerekedett a szemeláttunkra. Nicsak, itt fut egy medveforma férfimég egy gyerekforma macska! Ettől elnevettek magukat. A nevetés ránk is ránk ragadt, a réten már nevetve futottunk.

MIELŐTT ÚJ TANKÖNYV KÉSZÜLNE ...

Antonio Gramscia Teozófiai írások c.
művét olvasva találtunk rá erre a be-
vezetőre.

Így gondoljuk, sokaknak megrögzötten érdekes.

Tudomány és rendszer.

Lehet-e kezdőknek szóló alapfoku munkát, kézikönyvet, népszerű tankönyveket írni egy olyan tanról, amely még a vita, a probléma kidolgozása stádiumában van? Egy népszerű kézikönyv nem fogható fel másnak, mint valamely meghatározott téma formailag dogmatikus, stilisztikailag átgondolt, tudományos szempontból világos kifejtésének; csak bevezetés lehet a tudományos vizsgálódáshoz - és nem eredeti tudományos kutatások kifejtése -, fiataloknak vagy olyan közönségnek szánva, amely az adott tudományág szemszögéből fiataloknak számít, tehát közvetlen szüksége van "bizonyosságokra", olyan nézetekre, amelyek legalább formailag igaznak és vitán felülinek mutatkoznak. Ha egy bizonyos tanítás nem érte még el fejlődésének ezt a "klasszikus" szakaszát, minden "kézikönyvesítésre" irányuló kísérlet szükségképpen kudarcba fullad, logikai rendszerezése csupán látzólagos és illuzórikus lesz, nem több - ahogy éppen a Tankönyv példája bizonyítja -, mint össze nem illő elemek mechanikus egymás mellé helyezése, amelyek az irodalmi szerkezet egységes máza ellenére is óhatatlanul összefüggéstelenek és különállóak maradnak. Akkor hát miért nem tesszük fel a kérdést a maga helyes elméleti és történeti terminusaiban, s miért nem elégszünk meg egy olyan könyvvel, amely monografikusan fejti ki a tan lényeges problémáinak sorát? ez komolyabb és "tudományosabb" vállalkozás volna. Csakhogy általában azt hiszik, hogy a tudomány feltétlenül "rendszert" jelent, s ezért derűre-borúra rendszereket szerkesztenek, amelyek a rendszer szükséges belső koherenciája helyett csupán annak mechanikus külsőségeivel rendelkeznek.

Készült: MKKE Házi Sokszorosító Üzemében Készítették: Sipos Panni, Galambos
Terjedelem : oldal Attila, Jung Zsuzsa, Sziráczi Éva, Csontos
Felelős kiadó: Jobbágy Gyula András, Moldván Jutka, Váradi Róbert, Izsák
Felelős szerkesztő: Oláh László András, Mészáros László, Farkas Ági, Molnár
Ildi, B. Kiss Tamás, Hellebrandt László,
Szőnyi Péter
